

er filltet under Nr. 1 og følgende Nummere af ærede Medlemmer. Der er forskjellige af disse Ændringsforslag, som jeg har tilladt mig at støtte ved Sagens 2den Behandling, men som dengang ikke opnaaede Flertal. Det er mig derfor hørt, at de nu atter komme til at foreligge til Afstemning for det høie Thing. Den ærede Ordfører udtalte sig temmelig skarpt derimod baade af formelle og reelle Grunde, men naar den ærede Ordfører mente, at det ikke vilde være tilstrækkeligt, at man saaledes opførte her, at der bevilges 8,000 Kr. til at føre Lilslyn med Sparekasserne, hvilke 8,000 Kr. skulde opføres paa de aarlige Finantsløse, tror jeg virkelig, at man kan være glad, hvis den høie Regjering altid havde en saa god Hjæmmel for sine Udgifter, som den vilde faae gjennem denne Bevilling. Jeg tror ikke let, at Noget vilde anke over, at Regjeringen udgav disse 8,000 Kr., ifald det skete i Genhold hertil. Og hvad selve Foranstaltningen angaar, søgte den ærede Ordfører at gjøre gjældende, at de 8,000 Kr. vilde være dyrere end det Forslag, som den ærede Ordfører har været med at stille, men jeg tror ikke, at det er den ærede Ordfører rigtig klart, hvorpaa det skulde begrundes. Thi den ærede Ordfører veed jo meget godt, at det er en pensionsberettiget Embedsmand, om hvem her er Tale. Jeg veed godt, at den ærede Ordfører mener, at den Tid er forbi, da man med et saadant Udtryk: pensionsberettiget Embedsmand, kan skræmme Folk fra en Bevilling; men jeg tror dog, at det vilde være noget forunderligt, om man, da man netop har Lønningslovene til Revision, og da Alverden synes at være enig om, at der vil kunne foregaa en ganske betydelig Reduktion af Embedsmændene i RanceLibygningen, uden at have hørt Lønningsudvalgets Mening derom vilde skabe en færegen ny Post, uden at der foreligger nogen Nødvendighed derfor. Naar vi bevilge den høie Regjering de 8,000 Kr. til at føre dette Lilslyn, har jo den høie Regjering indtil videre Alt, hvad der behøves. Den kan saa prøve sig frem, ja den har jo endog saa mere, end den behøver, efter den ærede Ordførers Mening. Hvorfor saa skabe en ny Post, hvorfor sætte en ny Embedsmand ind. Det seer jeg ingenjohelst Grund til. Hvorfor vil man ikke prøve sig frem. Nei, vil man gaa praktisk frem, vil det jo være den simpleste Sag af Verden at henlægge Sparekasserne under det statistiske Bureau, under Finantsministeriet. Der er jo udtalt Ønsker i Udvalget om at henlægge dem under Finantsministeriet, hvor der er eller hvor man tør vente at finde et større Kendskab end i Indenrigsministeriet. Men det er jo en Sag, som ikke vedkommer Rigsdagen, den vedkommer Kongen, men vi kunne dog udtrykke vore Ønsker. Det Praktiske forekommer mig at ville være, at det statistiske Bureau, der alligevel skal gjennemgaa alle disse Sager i statistiske Diemed, og hvor Beretningerne fortiden indkomme, og hvor

der altsaa maa være nogen Sagkundskab, tillige faar Lilslyn med Sparekasserne, og at disse blive henlagte under dette Bureau, især da det er saa heldigt, at det for Diebliffet har Personale, der er særlig bekendt med disse Sager. Naar man vilde gaa praktisk frem, burde man gaa den Vej, og saa vilde man ogsaa slippe billigst derfra. Hermed skal jeg slutte, idet jeg tillader mig at anbefale de af mig sidst omtalte Ændringsforslag tilligemed det af mig til § 2 stillede.

Buch: Det er blot nogle faa Bemærkninger om Ændringsforslaget under Nr. 41 til § 11, jeg skal tillade mig at fremkomme med. Min ærede Medforslagsstiller (Saastrup) har allerede berørt det, og jeg kan fatte mig i Korthed. Jeg skal tillade mig at minde om, at jeg ved anden Behandling stillede et Forslag, der gik ud paa at medtage alle Banker under § 11. Det fik ikke Thingets Sympathi, men blev forkastet. Jeg udtalte dengang min Beredvillighed til, hvis der viste sig nogen Sympathi for, at vi kunde gaa den Vej med de Banker, der ere Sparekasser, at sætte en Bestemmelse ind i Loven, som sagde: om saa og saa mange Aar ophører deres Beretigelse til at føre Navn af Sparekasser. Det fandt kun liden Tilslutning her i Thinget af de Herrer, der havde Ordet; men der var dog eet Medlem, nemlig det ærede Medlem for Beile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen), der udtalte nogen Sympathi derfor. Siden den Tid har jeg dels i Udvalget, dels privat ved Samtale med adskillige Medlemmer erkjendigt mig om, søgt at danne mig en Mening om, hvorvidt det kunde nytte noget at stille et saadant Forslag til 3die Behandling, og jeg har da faaet det Indtryk, at et saadant Forslag for Diebliffet ikke vilde gaa igjennem, og dette er Hovedgrunden til, at jeg ikke har stillt det, men derimod i Forening med min ærede Medforslagsstiller er gaaet den Vej at sige saa som saa: lad os stemme § 11 ud, lad denne Lov være, en ren Sparekasselow, lad os inden to Aar faae fremlagt en Lov om Banker, og lad det ved denne Lov gjøres til en Betingelse for den ærede Indenrigsminister inden to Aar at fremkomme med et saadant Forslag; der er da Sandsynlighed for, at ogsaa et saadant Forslag kan blive vedtaget. Jeg er enig med min ærede Medforslagsstiller i hans Udtalelser, naar han siger: lad denne Lov blive en Lov for Sparekasser, og lad os tage Bankerne samlede under Et. Det skulde glæde mig, om den ærede Minister selv i dette Aar vilde fremlægge en Lov om Banker. Jeg er af samme Mening, som jeg var ved 2den Behandling og altid har været, og hvori jeg stemmer overens med Mange, tror jeg, og navnlig med det ærede Medlem for Sørg Amts 4de Valgkreds (Holstein-Holsteinborg), som ved 1ste Behandling udtalte sig tydeligt om, at et Lovforslag for Banker var mere nødvendigt end et